

- c) Wykładni art. 50 bis rozporządzenia nr 3886/92 powinno się dokonywać w ten sposób, że wniosek o przyznanie premii może być uważany za „złożony” w terminie wyłącznie jeżeli wpłynął do właściwego organu przed upływem terminu.
- 2) Analiza przedstawionego pytania nie ujawniła żadnej okoliczności, która mogłaby wpłynąć na ważność tego przepisu w zakresie, w jakim całkowicie wyłącza on z możliwości korzystania z premii wnioskodawcę w razie przekroczenia terminu złożenia wniosku, niezależnie od rodzaju i wagi tego przekroczenia.

(¹) Dz.U. C 146 z 21.6.2003.

WYROK TRYBUNAŁU

(pierwsza izba)

z dnia 18 listopada 2004 r.

w sprawie C-284/03, Belgia przeciwko Temco Europe SA (¹) (wniosek Cour d'Appel de Bruxelles o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym)

(Szósta Dyrektywa w sprawie podatku VAT — Art. 13 B lit. b) — Transakcje zwolnione od podatku — Najem nieruchomości — Porozumienie dotyczące użyczenia)

(2005/C 6/24)

(Język postępowania: francuski)

W sprawie C-284/03, mającej za przedmiot wniosek, wpisany do rejestru dnia 2 lipca 2003 r., o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Cour d'Appel de Bruxelles (Belgia) postanowieniem z dnia 19 czerwca 2003 r., w postępowaniu: Belgia przeciwko Temco Europe SA, Trybunał (pierwsza izba), w składzie: P. Jann, prezes izby, A. Rosas (sprawozdawca), R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts i S. von Bahr, sędziowie; rzecznik generalny: D. Ruiz-Jarabo Colomer, sekretarz: M.-F. Contet, główny administrator, wydał w dniu 18 listopada 2004 r. wyrok zawierający następujące rozstrzygnięcie:

Wykładnia art. 13 B lit. b) Szóstej Dyrektywy Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych - wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoczona podstawa wymiaru podatku 77/388/EWG powinna być dokonywana w ten sposób, że transakcje, w ramach których spółka używa jednocześnie, za pomocą

różnych umów, związanym z nią spółkom tej samej nieruchomości w zamian za zapłatę wynagrodzenia ustalonego przede wszystkim na podstawie zajmowanej powierzchni i te wykonywane umowy mają za przedmiot pasywne w swej istocie pozostawienie do dyspozycji lokali czy powierzchni nieruchomości, w zamian za wynagrodzenie, którego wysokość została powiązana z upływem czasu, a nie świadczenie usługi podlegającej innej kwalifikacji, stanowią transakcje „najmu nieruchomości” w rozumieniu tego przepisu.

(¹) Dz.U. C 213 z 6.9.2003.

WYROK TRYBUNAŁU

(druga izba)

z dnia 28 października 2004 r.

w sprawie C-357/03 Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Austrii (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego — Dyrektywa 98/24/WE — Ochrona zdrowia i bezpieczeństwa pracowników — Ryzyko związane z obecnością środków chemicznych w miejscu pracy — Brak transpozycji dyrektywy na całym terytorium danego Państwa Członkowskiego w wyznaczonym terminie)

(2005/C 6/25)

(Język postępowania: niemiecki)

W sprawie C-357/03, Komisja Wspólnot Europejskich (pełnomocnicy: D. Martin i H. Kreppel) przeciwko Republice Austrii (pełnomocnik: E. Riedl), mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie uchybienia w trybie art. 226 WE wniesioną w dniu 19 sierpnia 2003 r., Trybunał (druga izba), w składzie: C. W. A. Timmermans (sprawozdawca), prezes izby, C. Gulmann, J. Makarczyk, P. Kūris i J. Klučka, sędziowie, rzecznik generalny: A. Tizzano, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 28 października 2004 r. wyrok zawierający następujące rozstrzygnięcie:

- 1) Nie przyjmując w wyznaczonym terminie wszelkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych, niezbędnych do pełnego zastosowania się do dyrektywy Rady 98/24/WE z dnia 7 kwietnia 1998 r. w sprawie ochrony zdrowia i bezpieczeństwa pracowników przed ryzykiem związanym ze środkami chemicznymi w miejscu pracy (czternasta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG), Republika Austrii uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy.